

CATALUNYA RELIGIÓ

EDICIÓ SETMANAL | TOTA L'ACTUALITAT A WWW.CATALUNYARELIGIO.CAT | DIVENDRES 9 SETEMBRE DE 2022 | Número 176

PÀG. 3 | DEBORAH CHAPMAN

"La fe de la Reina ha estat una força per a tots els anglicans i cristians"

PÀG. 10 | ESCOLA CRISTIANA

"Les famílies venen a la FEAC perquè els preocupa l'educació dels fills"

PÀG. 13 | CULTURA I ART

Encara no coneixeu el Pilar del Penedès?

PÀG. 18 | SANTUARI DE MERITXELL

Resistència i compromís cristià 50 anys després de l'incendi

PÀG. 21 | MONTSERRAT BOIXAREU

Agents transformadors

Catalunya aprova en llibertat religiosa | PÀG. 8

PÒRTIC

Obrim el curs amb molts fils per tibar. L'informe sobre la llibertat religiosa diu que Catalunya aprova en la protecció d'aquest dret fonamental. Però que no podem abaixar la guàrdia. Davant dels discursos d'odi, cal seguir treballant pel coneixement i el diàleg que tants d'altres han forjat amb esforç.

SUMARI

3 Actualitat

Deborah Chapman, reverenda anglicana: "La fe de la Reina ha estat una força per a tots els anglicans i cristians"

Mor la Reina Elisabet II, la Governadora Suprema de l'Església d'Anglaterra

Un informe sobre llibertat religiosa detecta 80 casos de vulneracions de dret

"Les famílies venen a la FEAC perquè els preocupa l'educació dels fills"

Encara no coneixeu el Pilar del Penedès?

Resistència i compromís cristià, el Santuari de Meritxell 50 anys després de l'incendi

Carles Freixes: "M'agrada descobrir tresors patrimonials menys coneguts lluny dels llocs més turístics"

23 Panoràmica

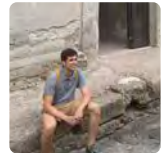
Agents transformadors, per Montserrat Boixareu

El papa de la 'Praedicate evangelium', per Josep-Miquel Bausset

29 Recull de premsa

30 La setmana a les xarxes

Deborah Chapman, reverenda anglicana: “La fe de la Reina ha estat una força per a tots els anglicans i cristians”

Dià de dol per a les esglésies anglicanes d'Anglaterra i Escòcia per la mort de la reina **Elisabet II** aquest dijous 8 de setembre. De dol perquè **ha mort la Governadora Suprema de l'Església d'Anglaterra i Escòcia**, títol que ostentava fins ahir la monarca d'Anglaterra. Parlem amb la reverenda de l'església anglicana Saint George de Barcelona, **Deborah Chapman**, que ens relata com per a ella i tota la seva comunitat ha marxat “un dels puntals de la societat i el món, una roca”.

“Tots sentim aquesta mort perquè ella representava la fermesa i l'acompliment del deure que Déu li havia atorgat”, recorda Chapman. La fe per a Elisabet II, explica Chapman, era una part important de la seva vida, “era una persona molt cristiana i sempre feia esment a com d'important es prenien el deure que Déu li havia encomenat”.

Canvis en l'ofici de diumenge

Aquest dol del qual la reverenda parla es traduirà en efectes pràctics en l'ofici del diumenge a la parròquia. S'han canviat les lectures bíbliques i es cantaran uns altres himnes diferents als habituals. “Serà una celebració de la vida de

la reina i per recordar-la". També, qui ho vulgui, podrà escriure en el llibre de condolences que han posat, junt a una imatge de la reina, i veuran que els colors de la litúrgia canvien, "del verd que tocara ara hem passat al violeta". Una celebració, remarca Chapman, "de la seva fe cristiana que ha estat una força per a tots els anglicans i per a tots els cristians".

Una comunitat internacional

En el cas de la parròquia de Chapman, la seva és una comunitat internacional, amb presència de moltes minories representades provinents de trenta països diferents, no només d'Anglaterra. El seu cas és un exemple, ja que malgrat ser ara britànica, Deborah Chapman prové dels Estats Units.

Va viure la seva infantesa a Llatinoamèrica on tenia molts amics britànics. De nena ja tenia la presència de la reina a la seva vida. "El meu millor amic era britànic i escocès, i tenia fotos de la reina a casa seva".

Quan Chapman va anar a estudiar Teologia a Londres, i va conèixer el seu marit, es va fer britànica. "Sempre la reina ha estat present a la nostra vida".

Recorda encara haver celebrat els vint-i-cinc anys de regnat de la reina i fa poc els seus setanta de regnat. "Una figura, la de la reina, molt present, i algú que sempre ha estat model de referència a la vida per a nosaltres".

Mor la Reina Elisabet II, la Governadora Suprema de l'Església d'Anglaterra

La mort de la reina d'Anglaterra, **Elisabet II**, aquest dimecres també ha suposat el canvi de governador suprem de l'Església d'Anglaterra, títol que ostenta el monarca del Regne Unit, i que a partir de la seva mort passa a ostentar-lo el seu fill, el proper rei d'Anglaterra, **Carles III**. Però, què comportava aquest títol per Elisabet II? Quina relació hi té amb l'anglicanisme?

La reina Elisabet II era cap de l'Església d'Anglaterra i, també, de l'Església d'Escòcia. Això suposava que a Anglaterra defensava el model episcopal mentre que a Escòcia, en canvi, sostenia el model presbiterià reformat. Una subtilitat que "no sol ser massa coneguda, però mostra bé la complexitat del seu càrrec", explica el reverend de l'església de Sabadell i membre de l'Església Espanyola Reformada Episcopal (IERE), **Daniel Caravaca**.

Però, centrant-nos en Anglaterra, aquest títol de la monarquia d'Anglaterra és un títol "purament honorífic i simbòlic", explica el sociòleg **Joan Estruch**. La reina Isabel II "no exercia cap poder real" davant dels bisbes anglesos. De fet, l'arquebisbe de Canterbury, actualment **Justin Welby**, és a qui encomanen el paper de "presidència

dels bisbes anglesos". Però segueix sense tenir cap poder real davant tot l'anglicanisme.

L'església d'Anglaterra és l'origen comú de l'anglicanisme, una comunió d'esglésies de tipus episcopal que té presència al Regne Unit, diversos països de la Commonwealth i, també, a altres territoris d'arreu del món. Però cadascuna d'aquestes esglésies, que formen l'anomenada comunió anglicana, és "sobirana i independent". "Entre elles tenen uns lligams, però no hi ha un cap que les unifiqui a totes", diu Estruch, no existeix una jerarquia d'un bisbe sobre un altre ni tampoc una figura de poder única com seria el Papa pels catòlics. Tot i això, pel seu origen i la seva història, totes les esglésies anglicanes tenen una consideració especial davant del governador de l'Església d'Anglaterra i, especialment, de l'arquebisbe de Canterbury amb qui es troben "en comunió", detalla Caravaca.

Qui escull els bisbes?

Pel que fa a l'elecció dels bisbes, una decisió que en el cas de l'Església Catòlica s'atribueix al

Papa, hi ha diferències en les diferents Esglésies anglicanes. Els bisbes de l'Església d'Anglaterra, i també l'arquebisbe de Canterbury, són triats pel parlament anglès. I és que, a Anglaterra, "l'Església i l'Estat encara estan units", explica Caravaca. Existeix una comissió especialitzada en aquest tema per tal de fer aquesta elecció.

En el cas de la resta de bisbes anglicans són les assemblees les que tenen el poder per a l'elecció de bisbes.

Les reaccions de l'Església: "Un exemple de servei fins al seu últim alè"

A Catalunya tenim presència de l'Església d'Anglaterra a Barcelona, a la parròquia de Saint George Church. Pel que fa a la comunió anglicana, a Reus i Sabadell hi ha presència de l'Església Espanyola Reformada Episcopal que en forma part. Precisament aquesta Església ha expressat les seves condolences a través d'un comunicat. "Ens unim al dolor de tantes persones especialment dels britànics". Asseguren les pregàries a una persona "exemple de fidelitat

de Crist, suport de la Comunió Anglicana i servei fins al seu últim alè".

L'arquebisbe de Canterbury **ha escrit** als primats de la Comunió Anglicana en fer-se pública la notícia de la mort de la reina Elisabet II. Ha descrit el servei de la monarca com un treball "pacient, humil i desinteressat". "Tenim amb sa majestat un deute de gratitud sense mesura per haver entregat tota la seva vida a nosaltres i per haver-nos permès que la seva vida fos un instrument de la pau de Déu", diu.

El papa Francesc també ha expressat el seu condol per la mort de la reina Elisabet II. En un telegrama dirigit al nou rei d'Anglaterra, **Carles III**, ha expressat el seu homenatge a "una vida de servei incansable al bé de la nació". Ha parlat d'exemple de "devoció al deure" i de la seva "ferma esperança en les seves promeses".

La Catedral de Tarragona, escenari dels grans actes de l'aniversari de l'arribada del braç de Santa Tecla

“La Catedral és casa de tots”. Amb aquestes paraules s’ha referit el degà president del Capítol de la Catedral, **Antoni Pérez**, durant la presentació del concert de clausura del 700 aniversari de l’arribada de la relíquia del Braç de santa Tecla, que ha tingut lloc aquest dilluns. L’acte de presentació de l’obra musical *Vesperae Tarraconensi* del compositor **Josep Vila** ha comptat amb la participació de l’alcalde de la ciutat, **Pau Ricomà**, que ha assegurat que “la Tarragona valenta, culta, que treballa per la cultura és present en aquest acte”.

ARQUEBISBAT DE TARRAGONA | [LLEGIR AL WEB](#) (+)

La nova Llibreria Claret obrirà el 12 de setembre al barri de Gràcia de Barcelona

La nova Llibreria Claret obrirà les portes el pròxim 12 de setembre al barri de Gràcia de Barcelona. Actualment, tant la llibreria com l’Editorial Claret, les dues institucions dels missioners claretians, es troben completant el trasllat, una mesura que van anunciar el mes d’abril i que respon al nou context editorial. A partir del 12 de setembre, la llibreria se situarà al número 410 del carrer Sicília, cantonada amb Travessera de Gràcia. L’horari serà de dilluns a divendres de 10 h a 14 h i de 16 h a 20 h i el dissabte de 10 h a 14 h.

CLARETIANES | [LLEGIR AL WEB](#) (+)

L’Escola Cristiana arrenca el curs amb la mirada posada en el Pacte Educatiu Global

Aquest dimecres s’han incorporat al nou curs escolar els alumnes d’ESO, batxillerat i formació professional. Amb el retorn, ara sí, de tots els alumnes, el Departament de Pastoral de l’Escola Cristiana de Catalunya es planteja, per aquest nou curs, posar l’accent en el **Pacte Educatiu Global** (PEG), una iniciativa engegada el novembre de 2021 pel **papa Francesc**. La proposta pastoral es configura sota el lema: ‘Escolta l’ECO)), Treballem el Pacte Educatiu Global’.

FECC | [LLEGIR AL WEB](#) (+)

Un informe sobre llibertat religiosa detecta 80 casos de vulneracions de dret

Atac a la mesquita de Montcada i Reixach, protesta feminista en una missa catòlica, pintades antisemites durant una manifestació, consignes islamòfobes a Twitter del partit polític VOX, apedreguen el Saló del Regne d'El Vendrell. Són només alguns dels vuitanta casos que estan registrats en l'**informe de la Càtedra de Llibertat Religiosa de l'Observatori Blau de Comunicació, Religió i Cultura de la Universitat Ramon Llull**.

Es tracta del primer anàlisi del grau de reconeixement, respecte, protecció i compliment de la llibertat religiosa al país i que durant el darrer any i mig ha dut a terme un equip de vint investigadors i recercadors. L'informe i la Càtedra és un encàrrec de la Direcció General d'Affers Religiosos del Departament de Justícia de la Generalitat de Catalunya i se suma al conjunt d'iniciatives diverses de la Càtedra com han estat una formació en verificació de dades per a periodistes, diversos focus groups, l'impuls d'uns Premis i la celebració, al juliol, del **Primer Congrés sobre Llibertat Religiosa**.

L'informe, presentat aquest dimecres al matí, localitza vuitanta casos que vulneren la lliber-

tat religiosa, la majoria dels quals estan relacionats amb la COVID-19 i les restriccions als centres de culte, ja que el període d'estudi que contempla aquest informe va des de l'1 de gener del 2020 al 31 de desembre del 2021. S'ha estudiat la situació de la llibertat religiosa en l'àmbit educatiu, funerari, sanitari, laboral, els centres de culte, i la via pública, entre d'altres. Els musulmans són la comunitat més afectada, seguida de catòlics i jueus.

Malgrat els vuitanta casos registrats, molts recollit per les xarxes socials i els mitjans de comunicació, des de la Càtedra s'insisteix en remarcar que "Catalunya no pateix restriccions

greus ni violacions en llibertat religiosa, ni hi ha persecució per motius religiosos". Sí es detecten vulneracions en alguns àmbits que es presenten, afirmen, "com un camí a recórrer de cara a la millora de la protecció d'aquest dret al país".

Un informe que per a la directora general d'Afers Religiosos, **Yvonne Griley**, és un instrument "per seguir creant estratègies de millora en aquest àmbit i seguir desenvolupant mecanismes per poder denunciar les vulneracions". Unes vulneracions de dret, ha reconegut Griley, que sovint no tenen un ressó públic i que es converteixen "en realitats silenciades". La secularització del país, afirma, ha propiciat que la

societat "no visqui sovint aquest abús o manca de llibertat religiosa com una pèrdua de dret".

La directora de la Càtedra de Llibertat Religiosa, **Miriam Díez**, també ha remarcat que la majoria de casos registrats en l'informe han estat perpetrats per desconeguts i que cal reconèixer també com han crescut "els discursos d'odi de certs partits polítics". La Càtedra ha creat un mapa digital amb els casos registrats i ha elaborat una Escala Interconfessional de Llibertat Religiosa per mesurar la percepció social sobre l'exercici d'aquest dret.

“Les famílies venen a la FEAC perquè els preocupa l’educació dels fills”

Comença el curs escolar. I a molts pares i mares se’ls barreja la il·lusió i les expectatives de portar els fills a l’escola, amb algunes inquietuds i inseguretats. Per això també comença el curs per al **programa FEAC**. Unes sigles que evocuen una mirada conjunta entre el col·lectiu de mestres i el de les famílies. FEAC vol dir això, “**Família Escola Acció Compartida**”.

Es tracta d’un espai promogut per la Fundació Escola Cristiana de Catalunya, que proposa temes i materials de reflexió per a tot el curs, però que té un funcionament autònom a cada centre. **Esther López** és tutora d’Infantil i coordina el programa FEAC del **Col·legi Sant Ramon Nonat**, una escola parroquial entre els barris de Les Corts, de Barcelona, i de Collblanc de L’Hospitalet de Llobregat. Com explica, el programa FEAC “no és ben bé formació”, sinó que són cinc sessions l’any per “compartir vivències”. “Són temes que es repeteixen en el temps”, apunta. L’espai de trobada els permet “veure altra gent que està com tu i extreure’n alguna idea positiva”.

Per exemple? “A les famílies, els preocupa si algú pega els seus fills, o si estan sols al pati, la

gestió de les enrabiades i de la gelosia quan han de tenir un germà”, explica des de la perspectiva del pas dels anys a l’escola. És mestra d’I5, el que hem conegut fins ara com a P5 i que ella anomena “els universitaris d’infantil”. Durant molt de temps ho ha estat també d’I3. Amb els més menuts que arriben a “l’escola dels grans”, ha vist, per exemple, que “fins Nadal hi ha molta desconfiança, que després de Setmana Santa ja s’han fet grans i floreixen, i a l’estiu ja són amics per sempre”.

El mètode FEAC

Tant bon punt una família s’incorpora a l’escola, se’ls explica què és la FEAC i se’ls convida a participar-hi. Durant el curs s’envien lectures, es formulen preguntes i hi ha activitats prèvies. Els pares i mares que continuen ho fan “perquè els agrada relacionar-se i tenen un tret comú: els preocupa l’educació dels seus fills”. I encara hi afegeix l’Esther que “són bones persones”.

El programa de la FEAC facilita que pares i mares es trobin per grups d’edat. A cada etapa busquen què preocupa en aquell moment a les famílies. A Primària, per exemple, apunta que “als adults els preocupa molt el temps perdut”, quan és un moment en què “els petits no tenen aquesta noció del temps”.

En el cas del Col·legi Sant Ramon Nonat són una cinquantena de famílies vinculades a la FEAC. “Les sessions compten amb un conductor i un moderador, que anima a la conversa i ajuda a que no es perdi el fil”. A més, per trencar el gel, fan activitats de coneixença, dinàmiques conjuntes.

Com amb d’altres àmbits, han d’afrontar “el repte de tenir una major participació”. Esther creu que si no s’hi apunta més gent és perquè “s’haurien d’enfocar millor a les reunions de pares, al setembre”. Què es troben? “Moltes famílies només volen saber qui serà la tutora del

seu fill, algunes no entenen el català, però cal insistir amb què vinguin perquè quan venen s’ho passen bé”. L’Esther té també un sobrenom pels que s’hi enganxen: “Els més fidels són els feaqueros”.

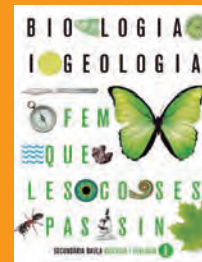
Entre les **novetats d’enguany**, el Programa FEAC ha renovat el web. També s’han redissenyat els butlletins i s’ha reactivat el **perfil a Twitter**. Enguany, s’ha incorporat el jesuïta Òscar Fuentes a l’equip redactor de FEAC, que pren el relleu de Lourdes Fargas de Vedruna Gràcia. Part de l’oferta formativa dels cursos anteriors es pot recuperar a l’**apartat de webinars**: han parlat sobre la cura i l’atenció de les emocions, el ciberbulling o com viure la fe a l’escola.

BAULA

La nostra nova proposta per a l'ESO

L'ESPAI *MAKER*
ÉS LA CLAU
DEL PROJECTE

Encara no coneixeu el Pilar del Penedès?

A tocar de Vilafranca i envoltada de vinyes verdes sorgeix una gran cúpula que crida l'atenció des de lluny. És el temple de la Mare de Déu del Pilar que les Germanes de la Caritat de Santa Anna tenen en aquesta ciutat: un gran equipament històric, espiritual i sanitari enmig d'una marea verda de ceps que ara al setembre, donen el seu millor fruit.

Ens hi endinsem de la mà de la germana **Montserrat Vidal** (Vilafranca del Penedès 1957), religiosa d'aquesta congregació que ens fa de guia i ens ensenya tots els racons.

El molí d'en Rovira com a origen de tot

Aquesta zona de Vilafranca és coneguda com el barri del Molí d'en Rovira, un vell molí fariner del segle XVIII on va néixer l'any 1781 **Maria Ràfols**. Religiosa que l'any 1804 fundarà a Saragossa les **Germanes de la Caritat de Santa Anna** juntament amb el capellà Joan Bonal. Una congregació aragonesa d'arrels ben catalanes. El molí no ha estat mai la casa mare de la congregació, però sí que és el lloc de la mare de la congregació i per això, l'any 1929, les germanes compraran el Molí amb la missió de tenir

presència a les arrels mateixes de la seva fundadora. “La congregació va comprar el molí i els terrenys del voltant per 1.500 pessetes i al cap de poc, s’hi van instal·lar les primeres monges per supervisar la construcció del futur temple”. L’espai que començava a néixer havia d’acollir a part del temple dedicat a la Mare de Déu del Pilar, un noviciat i l’escolania femenina, un internat de noies.

Amb els anys i al costat del Molí i al voltant del temple, anirà creixent un gran complex que avui ocupa una superfície de més de 45.000 metres quadrats entre edificis, jardins i vinyes.

Avui, el Molí està museïtzat al voltant de l’obra de Maria Ràfols i conserva encara la roda per moldre el gra i les galeries per on passava l’aigua del torrent així com la cuina originària de la casa. De la mateixa manera, a la planta superior hi ha, convertida en oratori, l’habitació on va néixer la fundadora amb una relíquia del seu sepulcre.

L’espai, d’un encant extraordinari, és un lloc de peregrinació per les monges de la Caritat de Santa Anna i per tothom que vol conèixer on va néixer Maria Ràfols. Com bé diu la germana Montserrat Vidal, “totes les germanes passem

almenys un cop a la vida pel Molí, bressol de la nostra fundadora”.

La mare Ràfols i el carisma de la congregació

“Les monges de la nostra congregació fem un quart vot, juntament amb els tres típics

de castedat, pobresa i obediència. És el vot d’hospitalitat que consisteix en atendre els malaltes contagiosos inclús amb el risc de la pròpia mort”.

Per aquest motiu no és d’estranyar que l’any 1943, l’ajuntament de Vilafranca demanés a les

germanes d'instal·lar l'Hospital de Sant Josep per acollir els malalts infecciosos de tuberculosi i lepra. Un edifici que estava i havia d'estar separat de la resta d'espais per raons de contagi i que, alhora, era necessari que sortís del centre de la ciutat pel mateix motiu. D'aquesta manera les germanes s'encarregarien d'atendre tam-

bé els més rebutjats de la societat.

Maria Ràfols, avui beata, és coneguda com a "heroïna de la caritat", pel seu afany a cercar menjar i ajuda per tothom, recollint els ferits de tots els bàndols durant el setge de Saragossa. "Als estatuts de la Creu Roja internacional

la Mare Ràfols s'esmenta com a precursora", apunta Montserrat Vidal, que ens cita de memòria el lema de la congregació: "Caritat universal principalment amb els més pobres i necessitats, feta hospitalitat fins a l'heroisme".

Un espai multifuncional de la nissaga Sagnier

L'edifici i el temple van ser projectats per l'arquitecte Enric Sagnier, autor, entre d'altres, del temple del Tibidabo. No obstant, al morir el 1931, les obres les acabarà dirigint el seu fill, l'arquitecte Josep Maria Sagnier Vidal. Els entrebancs no acabaran aquí i la Guerra Civil no permetrà acabar el gran temple, que havia de ser molt major del que és actualment. Durant més de 50 anys una tàpia tancarà bona part de l'església principal i fins l'any 1988 no s'acabarà i es mostrarà esplèndid com el coneixem avui dia.

Les monges hauran de marxar del Molí l'any 1936, sortosament sense patir cap baixa. "Molts dels anarquistes havien treballat a les obres de la casa i tenien estima per les monges", apunta Vidal. El 1937, l'edifici incautat es convertirà en Hospital de Sang acollint els ferits del front amb capacitat de fins a 560 llits. Les germa-

nes no hi tornaran fins al 1939, quan recuperin l'edifici. Curiosament, és durant els anys de la Guerra Civil que la devoció a Maria Ràfols creix. "Durant els setges de Saragossa, travessava la línia de foc per cercar ajut pels malalts al mateix campament francès sense patir mal. Per això la mare Ràfols era coneguda popularment com la parabales i molts combatents s'hi encomanaven".

La fi de la guerra també farà veure que l'edifici no cal, ni podrà ser, de les dimensions projectades inicialment, tal com demostra la maqueta de guix que encara es conserva exposada al Molí. "Malgrat el temple és gran i espaiós, ho havia de ser molt més, fins a un punt exagerat, lluny del nostre carisma", apunta Vidal.

Avui, l'església llueix amb esplendor i combina dolçament les dues etapes constructives del temple sota l'advocació de la Mare de Déu del Pilar. "L'altar intenta ser una rèplica del cambril de la Mare de Déu del Pilar de Saragossa", apunta Vidal. Qui el visiti que no s'oblidi d'entrar tampoc a la Capella del Santíssim, on l'altar

i el monument són encara més originals i bellament decorats.

Els anys posteriors a la guerra, a l'espai hi viuran més d'un centenar de persones entre residents, religioses i personal. "Era un lloc autosuficient, ple d'hortes, granges i amb dues escoles per als nens i nenes de la zona". I és que després de la guerra, les monges de la congregació a part del noviciat, les dues escoles i l'escolania femenina, atenien alhora l'hospital d'infecciosos, l'escola Sant Josep de Vilafranca, on hi romandran fins al 1998, i l'Hospital Comarcal del Penedès, del que en van marxar l'any 1994.

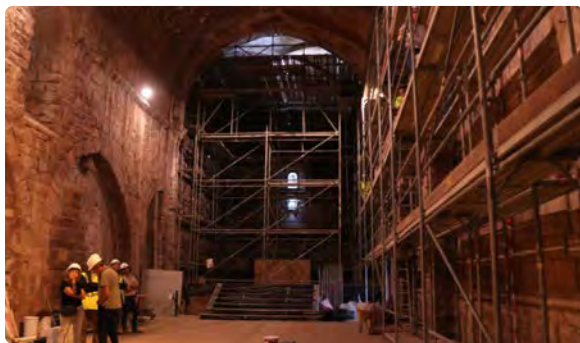
L'espai avui

Traslladat el noviciat a la seu de la congregació, a Saragossa, el 1970, lloc on reposen les restes de la mare Ràfols, una part de l'espai i de l'hospital d'infecciosos es convertiran en la **Residència Mare Ràfols** per a senyores grans i l'altra ala de l'edifici, en una **casa d'espiritualitat** que cada cap de setmana s'omple d'hostes que

busquen un espai de pau i tranquil·litat. La casa d'espiritualitat té la seva pròpia capella, a part dels espais comuns de formació, de lleure i de menjador.

Avui, les germanes del Caritat conformen dues comunitats diferenciades dins el mateix recinte. La primera, de 17 monges, atén la residència Mare Ràfols, amb capacitat per a 80 residents. La segona comunitat, anomenada Betània, està formada per 9 religioses d'edat avançada que realitzen tasques a la residència.

La congregació, actualment amb unes 1.500 germanes, és present a 30 països dels 5 continents i versa la seva acció en els camps de l'ensenyament, la sanitat i l'acció social. A casa nostra, estan presents a Terrades, a Barcelona, a Vila-seca i al cor del Penedès, pilar de la seva existència.

Descobreixen inscripcions inèdites a l'església del castell monestir d'Escornalbou

Les obres de restauració de l'església del castell monestir de Sant Miquel d'Escornalbou de Riudecanyes han deixat al descobert inscripcions inèdites d'una desena de picapedrers. Els responsables de la intervenció tenen previst fer un estudi per localitzar totes les marques i esbrinar si aquests mestres picapedrers van treballar en altres edificis històrics de l'entorn. Els treballs formen part de la segona fase del projecte de millora integral del monument i tenen un pressupost d'1,2 milions d'euros, d'una inversió global de 5,7 milions.

ACN | [LLEGIR AL WEB](#) (+)

Catalonia Sacra celebrarà el desè aniversari amb un acte a Sant Pau del Camp

El proper 4 d'octubre tindrà lloc un acte institucional al monestir de Sant Pau del Camp de Barcelona amb motiu del **10è aniversari de Catalonia Sacra**. Així ho ha explicat el bisbe de Lleida i president del Secretariat Interdiocesà de Custòdia i Promoció de l'Art Sagrat (SICPAS), **Salvador Giménez**, a la consellera de Cultura de la Generalitat de Catalunya, **Natàlia Garriga**, en la primera reunió de treball de Giménez en el nou càrrec.

CATALONIA SACRA | [LLEGIR AL WEB](#) (+)

"El Festival de Cinema Budista vol apropar els valors essencials d'aquesta religió"

Crisi climàtica, educació i equitat de gènere. Aquests seran els eixos temàtics principals del **Festival de Cinema Budista de Catalunya** que tindrà lloc del 19 al 23 d'octubre als Cinemes Verdi Park de Barcelona. "El festival té com a objectiu apropar a tots els públics els valors essencials del budisme", ha explicat la directora del festival, **Montse Castellà**, en la presentació de l'esdeveniment que ha tingut lloc aquest dimecres.

CCEB | [LLEGIR AL WEB](#) (+)

Resistència i compromís cristià, el Santuari de Meritxell 50 anys després de l'incendi

Han passat 50 anys de l'incendi que va cremar l'antic Santuari de Meritxell la matinada del 8 al 9 de setembre de 1972. Una efemèride difícil d'oblidar pels andorrans. Aquest dimecres al vespre, vigília de la patrona del Principat d'Andorra, el temple **ha recuperat la campana romànica** que va patir greus danys amb aquell foc. Torna al seu lloc d'origen, amb motiu de la Festa de la Mare de Déu de Meritxell.

La rebuda s'ha fet de manera oficial, amb la ministra de Cultura i Esport, **Silvia Riva**; el cònsol major de Canillo, **Francesc Camp**, el rector del Santuari, **Ramon Rossell**, i **Ramon Sàrries**, arxiprest de les Valls, que l'ha beneït en el seu retorn a casa. Molts fidels també han acompanyat aquest moment especial.

Rossell, rector del Santuari ja aleshores, ha recordat en el llibret-programa que edita per la festa els seus sentiments en aquell ensurt: "Impotència i plors dins la fosca en la nit més negra de la meva vida". Les circumstàncies van ser les següents: ell mateix havia apagat tots els ciris que cremaven al pòrtic de l'església i els darrers pelegrins el van ajudar a endreçar-ho tot a dos quarts de dotze de la nit. A les dot-

ze, uns joves van donar el senyal d'alarma: es va tocar a foc, van intentar travessar les flames per salvar la imatge de la Mare de Déu, van arribar els bombers i van engegar les mànegues, però ja no hi va haver res a fer. Les fotografies de l'època mostren les campanes a l'espadanya: una encara s'aguantava, l'altra havia caigut. Hi ha testimonis que expliquen que van entrar a cercar les Mares de Déu. Només van trobar la verge barroca cremada parcialment, i de l'altra, res. Les circumstàncies d'aquell robatori han fet córrer molta tinta.

Sentit de resistència i recuperació

Avui, 50 anys després, se celebra la Festa de la Mare de Déu a Meritxell en un santuari nou, encarregat a l'arquitecte Ricard Bofill, que el bisbe Joan Martí Alanís va consagrar l'any 1976, quatre anys després de l'incendi. El Santuari-Basilica de la Mare de Déu de Meritxell és un referent al món. El seu rector participa en els congressos de turisme religiós i fa conèixer aquest punt que irradia bonança a tot aquell que s'acosta a la Mare de Déu. El 2014 el papa Francesc va designar-lo basilica menor. I el 2016, se li va bastir un nou cambril amb la còpia exacta de la seva imatge.

Tothom que coneix, estima Meritxell, "Llum de migdia". És un indret que explica el tarannà dels andorrans: capaços de resistir malvestats i recuperar-se per encarar reptes nous. D'aquesta manera ho diu el bisbe **Joan-Enric Vives**, arquebisbe d'Urgell, en les seves **paraules de salutació** als andorrans en aquest dia: la Mare de Déu "ens fa difusors de la llum de la fe per il·luminar el nostre món d'avui i fer-lo més habitable, més fratern".

Aina, l'obra social del santuari

Potser és que amb aquest sentit de resistència i recuperació, Ramon Rossell va proposar-se de crear una casa de colònies a la parròquia. I avui fa també 40 anys del naixement de la **Casa de Colònies d'Aina**, una obra social impressionant del mateix Santuari envers els infants i joves, envers les famílies.

"És l'obra social del Santuari envers els infants i joves, envers les famílies que volem enfortir, en moments històrics crítics, quan la vida i la família necessiten el nostre compromís cristià i ciutadà", apunta el bisbe Vives. I hi afegeix: "Estimar la Mare de Déu ens ha de portar a estimar els seus fills, tots, especialment en les seves

necessitats educatives i espirituals. I amb preferència, els més vulnerables".

Torna la campana i els pelegrins

L'altra antiga campana del santuari -que va sortir-ne més ben parada-, actualment està exposada a l'església. La campana que ha tornat al Santuari de Meritxell és una peça de museu. Està datada a finals del segle XIII i principis del segle XIV. Fosa pel mestre campaner **Despuic**, com testimonia la signatura trobada a la mateixa campana. Fa 48 centímetres de diàmetre i 73 d'alçada i pesa 60 kg. Quedarà exposada al costat de l'altar, amb rèplica de la Mare de Déu tallada per **Íngrid Forell**.

Amb ella, retornen les imatges dels pelegrins que durant segles han passat pel temple. Primer, amb l'estructura romànica clàssica, petita i fosca. Més tard, i amb posteriors engrandiments, a l'església barroca que va fer créixer al seu entorn cases pairals i d'acollida. Avui, també acull pelegrins de tot arreu. No només els andorrans van a veure la Mare de Déu. És la Llum del Migdia de la Mare de Déu, que a tots aplega.

Oferim formació, diàleg i reflexió sobre el fet religiós,
la diversitat religiosa i els fonaments de cristianisme.
Estudis reglats oberts a tothom.

Estudis presencials i virtuals

- LLICENCIATURA I BATXILLERAT EN CIÈNCIES RELIGIOSES.
- DECLARACIÓ ECLESIASTICA DE COMPETÈNCIA ACADÈMICA.
- DIPLOMA D'ESPECIALISTA UNIVERSITARI EN MITOLOGIA I SIMBOLOGIA.
- MÀSTER EN DIÀLEG INTERRELIGIÓS, ECUMÈNIC I CULTURAL.
- LLENGÜES CLÀSSIQUES.

Carrer Diputació 231 - 08007 Barcelona - (+34) 93 454 19 63

secretaria@iscreb.org - www.iscreb.org

Ens trobaràs a les xarxes!: @iscreb

web ISCREB

Vine a estudiar amb nosaltres

Agents transformadors

**MONTSERRAT BOIXAREU
A OBAUDIRE**

Si juliol i agost eren els mesos dedicats a un cert repòs i descans, setembre deu ser el mes de la represa o de l'inici dels afers, nous o continuats, que en el seu moment es van deixar. Si destaca aquesta represa no és només per l'efecte que pot tenir en els receptors de la mateixa activitat sinó per l'efecte que té en nosaltres mateixos que som agents transformadors per als altres i, al mateix temps, per a nosaltres.

Sembla que la força transformadora de l'activitat diària només hagi de tenir lloc en infants i joves, donada la intensitat amb què aquesta es viu durant aquest període vital, per la consciència que tot el que reben, viuen i senten, acabarà configurant llurs vides. Res més allunyat de la realitat si

considerem que durant tota la nostra existència serem agents transformadors per als altres i per a nosaltres mateixos. Deu ser el que anomenem creixement o desenvolupament personal i del qual cap ésser humà difícilment pot fugir o evitar.

Els cristians vivim aquest creixement entre la petició, la lloança i l'acció de gràcies que, per mitjà de la pregària, ens permeten d'anar-nos configurant a imatge i semblança de Déu. La Sagrada Escripura n'és plena de personatges que en l'Antic i el Nou Testament han viscut i han testimoniat el seu encontre amb Déu en un o diversos moments de la seva vida i la transformació que això ha implicat a partir d'aquests encontres.

En l'Antic Testament podríem referir-nos a Abraham i a Moisès. Abraham, a qui Déu empeny a deixar la terra dels pagans i a considerar la seva vida, des d'aquell moment, només a partir del Déu únic que se li ha manifestat. Semblantment com succeeix a Moisès, que, en la bardissa que crema, reconeix el Déu únic que el farà alliberar el seu poble de l'esclavatge.

En el Nou Testament la successió de personatges que reconeixen Déu en la persona de Jesucrist, i que a través d'aquest fet transformen les seves vides, és molt nombrosa. Josep i Maria son a l'origen, al moment de la vinguda de Jesucrist a la terra. En el moment de la predicació de Jesús que narren els evangelistes hi ha encara diversos personatges que s'acosten a Jesús i es deixen transformar per Ell. Són molts els qui el veuen

i el senten i després el segueixen per viure una vida en comunió amb Ell. És el cas de Mateu, el cobrador d'impostos, davant del qual Jesús pren obertament la iniciativa, el veu i el crida, i Mateu el segueix. De Zaqueu sabem, en canvi, que fou ell el que s'enfilà dalt d'un arbre per veure Jesús d'amagat. Jesús, però, el feu baixar de l'arbre de seguida per anunciar-li, fent cas omís de les crítiques d'alguns seguidors, que s'allotjaria a casa seva. La crida dels dotze apòstols és el paradigma de la transformació en la vida d'aquests personatges que segueixen Jesús en vida i que, en alguns casos, fan que el coneixement de Jesucrist arribi a molts pobles, fins i tot quan ja no tenen Jesús físicament present entre ells.

Arribats al mes de setembre, doncs, els cristians, com tots els homes i dones, reprenem els que-

fers de la nostra vida amb una certa regularitat i intensitat, sabent que tota persona, tot moment i tota activitat pot ser motiu de trobada amb Déu. Perquè, en definitiva, és Déu qui ens permet d'anar-nos configurant amb Ell. El sentiment, l'acceptació dels cristians, pot ser personal i individual, i, en alguns moments i situacions, col·lectiu.

El repte és exigent, saber reconèixer la presència de Déu entre els homes si dones i col·laborar a fer créixer el Regne aquí a la terra. El repte no deu ser, igualment, impossible, és Ell qui, com Jesús amb Zaqueu, ens ha vist i ens ha cridat primer.

El papa de la 'Praedicate evangelium'

**JOSEP-MIQUEL BAUSSET
A DEL SANTUARI ESTANT**

El consistori de creació de nous cardenals, el dia 27 d'agost i la trobada del papa al Vaticà, el 29 i 30 següents, amb vora dos-cents cardenals, marcarà un abans i un després a l'Església. De fet, aquest encontre, que alguns, maliciosament, han volgut vore com un preconclave (per les ganes que tenen que el papa deixi la seu de Pere), és històric.

Ha estat particularment important, l'homilia del papa en la missa de clausura d'aquesta reunió, el 30 d'agost. El **papa Bergoglio**, tot comentant l'himne de la Carta als Efesis (Ef 1:3-14), va subratllar l'estupor que hem de tindre, davant "la contemplació del projecte salvífic de Déu en

la història". El papa va remarcar que en aquest himne, "l'eix, en Crist, és el que regeix totes les etapes de la història de la salvació". I és per això mateix, "Déu ens involucra en el pla de salvació". I d'ací, que com a deixebles de Jesús, la importància d'anunciar la Bona Nova del Regne, que "és la missió dels apòstols", tant els d'ahir com els d'avui.

A la seva homilia, el papa utilitzà diverses vegades l'expressió, "estupor", que el diccionari defineix com la "immobilitat causada per una sorpresa extremada per una emoció intensa". I és així com, davant la crida que hem rebut a anunciar l'Evangelí, nosaltres entrem en un es-

tat d'estupor, de la mateixa manera que el profeta Jeremies en ser cridat per Déu: "Ah, Senyor, si no sé parlar... Però Déu respongué: Aniràs a tots els qui t'enviaré i diràs tot allò que t'ordenaré. No tingues por d'ells, perquè jo estic amb tu" (Jr 1:6-8).

Amb una certa ironia i bon humor, el papa digué a l'homilia que "l'estupor ens allibera de la temptació de sentir-nos a l'alçada, de sentir-nos eminentíssims" i "d'alimentar la falsa seguretat, que la situació actual és diferent a la dels inicis" de les comunitats cristianes, pensant "que avui l'Església és gran, sòlida i que nosaltres estem col·locats en els graus eminents de la jerarquia" i per això "ens anomenen eminències".

El papa subratllà que "el Mentider", és a dir, el mal, el dimoni, "busca mundanitzar els seguidors de Crist" i per això mateix hauríem de ser molt conscients que "la temptació de la mundanitat ens roba l'esperança".

El papa acabà la seva homilia destacant un fet importantíssim i és que "la Paraula de Déu desperta en nosaltres l'estupor d'estar en l'Església i de ser Església". El papa també remarcà la importància de tornar a aquella Galilea (Mt 28:19-20), on vam sentir la primera crida a seguir Jesús.

És molt significatiu que en l'homilia de la missa de clausura de la trobada del papa amb els cardenals, Francesc (a part d'alguns textos i autors bíblics), cités només un nom propi: el **papa Sant Pau VI** i un únic document pontifici, *l'encíclica Ecclesiam suam* del **papa Montini**, que va ser qui va portar a bon port el Concili Vaticà II, després de la primera etapa conciliar, conduïda per **Joan XXIII**.

Tant de bo que els cardenals immobilitistes que no volen que canviï res a la Cúria i a l'Església, en comptes d'oposar-se a les reformes que està duent el papa, li facin costat. Només així s'obrirà un nou horitzó a l'Església, que, oblidant les condemnes, es convertirà en una llar de misericòrdia i de fraternitat oberta a tothom.

Tant de bo que els cardenals i tot el Poble de Déu, mantinguem ben viva la primavera de les reformes del papa Francesc, amb un canvi real de les estructures eclesials, per tornar a l'esperit de renovació i d'"aggiornamento" del Concili Vaticà II, amb una Església, com li agrada dir al Papa, més "polièdrica" i menys monolítica.

Com deia el papa Bergoglio a l'homilia de la missa de clausura d'aquest encontre amb els carde-

nals, citant el papa Montini, "hem d'estar molt agraïts al papa Sant Pau VI, que ha sabut transmetre'ns l'amor a l'Església (per mitjà de l'encíclica *Ecclesiam suam*), un amor que és, abans que res, gratitud, meravella agraïda pel seu misteri".

Aquest consistori hauria de ser una bona ocasió per impulsar una Església més sinodal i més humil, lluny de l'arrogància d'alguns membres de la Cúria. Una Església que aprengui a escoltar abans de parlar, que perdoni sense condemnar, que aculli sense jutjar. Aquest consistori hauria d'ajudar el Poble de Déu, com deia el papa en la seva homilia, a retornar a "Galilea", a la nostra Galilea, a la Galilea de l'Església, on Jesús ens va cridar a seguir-lo, per així esdevenir deixebles del Mestre, com ho van ser els primers amics que van seguir Jesús. Una Església allunyada de la pompa i de l'oripell, de la sumptuositat i dels honors que tant agraden a alguns cardenals.

Amb aquesta constitució apostòlica, el Papa (de la mateixa manera que va fer Jesús), ens convida a "calar les xarxes" (Lc 5:4), a remar mar endins. No a quedar-nos a la vora del llac, amb les nostres seguretats i les nostres pors, sinó a sortir dels nostres temors i de les nostres defallences,

amb audàcia i amb valentia, per proclamar a tots els pobles la Bona Nova del Regne. El papa, com va fer Jesús, ens vol als camins i a les cruïlles del nostre món. No tancats ni centrats en nosaltres mateixos, en les sagristies i en els temples, perquè una Església tancada en ella mateixa és una Església estèril, sense fruits. El Papa, com va fer Jesús, ens crida a viure a la intempèrie, a esdevenir nòmades i pelegrins, a anar a les perifèries, a recórrer els camins del nostre món per anunciar l'Evangelí.

Quan fa deu anys de la mort del cardenal **Martini**, el papa Francesc està portant a terme l'anhel del qui va ser arquebisbe de Milà, quan deia que "ser pelegrí significa experimentar la novetat"

(no la rutina), "de tindre el desig de noves aventures i sentir-se capaç d'afrontar les dificultats" que trobem en el camí a recórrer.

Com ens ha recordat mossèn **Norbert Miracle**, el **papa Joan Pau I**, "volia treballar per una aplicació del Concili, sense fugides cap al passat, subratllant la necessitat d'un canvi en les estructures de l'Església". Així mateix, seguint el camí del papa Luciani, també Francesc vol treballar per un canvi de les estructures de l'Església.

Amb la constitució apostòlica, *Praedicate evangelium*, el papa Francesc ens convida a viure la comunió, l'evangelització i la missió, perquè amb aquest text seu, puguem obrir-nos al futur

i caminar en l'esperança. El papa Francesc, que és un home audaç i valent, somia amb horitzons nous i amb noves utopies, per fer realitat una Església més sinodal, una Església oberta a les noves realitats de la nostra societat. I això, el papa ho està portant a terme malgrat les reticències que troba en aquells que més l'haurien de recolzar. I és que el papa Bergoglio, profeta del nostre món, com ho van ser els bisbes **Pere Casaldàliga**, **Òscar Romero** o **Hèlder Câmara**, és el màxim exponent d'una Església lliure i audaç, oberta i esperançada.

Sabadell Institucions Religioses i Tercer Sector

**Atenció personalitzada orientada al carisma
i a la missió de les institucions**

Assessorament en inversions, gestió del patrimoni, finançament preferent...
Estem al seu costat per oferir-li les solucions financeres que necessita a través
d'una àmplia gamma de productes i serveis adaptats al seu sector
i a la seva casuística particular.

Convenis

Condicions
preferents per a la seva
institució i les que
en depenguin.

Finançament

Terminis i condicions
personalitzats per
tirar endavant els seus
projectes.

Gestió

especialitzada
Un gestor estarà al seu
costat per ajudar-lo en
el seu dia a dia.

Més informació a
bancsabadell.com/institucionsreligioses
bancsabadell.com/tercersector

B Sabadell

Carles Freixes: "M'agrada descobrir tresors patrimonials menys coneguts lluny dels llocs més turístics"

A mi em sembla que en **Carles Freixes**, director del **Museu Diocesà i Comarcal de Solsona** des de fa encara no dos anys, és un home enamorat del Mediterrani, les seves festes i el seu llegat, que és on tira als estius. La resta de l'any es concentra a Solsona, al Museu i al Bisbat, on fa delegat de patrimoni. Vetllen "per salvaguardar i protegir el gran llegat arquitectònic i artístic d'aquest territori", m'explica. Sens dubte, la diòcesi de Solsona, tot i no ser massa gran en nombre d'habitants, és de les més riques en patrimoni històric vinculat a l'Església, amb notables peces arquitectòniques i artístiques des del preromànic fins al Barroc, almenys. I amb molta feina per mantenir-lo.

—Una prova de tot això la tenim al Museu que dirigeixes, oi?

—Sí, es tracta d'una de les institucions museístiques més antigues del país, amb una col·leccions d'art medieval i arqueologia excepcionals.

—Et vas especialitzar, professionalment, en el camp de la restauració patrimonial i la teoria i història de l'arquitectura. Però també se't coneix en el camp de la cultura popular.

—Cert, a la meva passió pel patrimoni material hi afegeixo la del patrimoni immaterial. Recentment n'he escrit un llibre, *Gegants. Sis-cents anys de festa i tradició*, conjuntament amb en Jan Grau Martí. I alhora he comissariat l'exposició *Corpus, 700 anys de festa Catalunya* que es pot veure fins a finals de setembre al Museu d'Història de Barcelona, un projecte encarregat per la Direcció General de Cultura Popular i Associacionisme Cultural de la Generalitat de Catalunya.

—Tot això que expliques mereixeria una entrevista més llarga, que és molt interessant. Més d'hivern. Avui hem vingut a preguntar-te per l'estiu de la teva vida. En destacaries cap en especial?

—Crec que no en podria destacar un i al mateix temps els podria destacar tots.

—Doncs haurem de fer l'esforç de triar-ne un.

—Bé, soc un gran apassionat d'Itàlia i penso que els millors viatges els he fet sempre cap aquest país. No em cansaria mai de viatjar-hi. Recordo en especial el viatge a Sicília i també a Nàpols.

Les ruïnes d'Herculà, prop de Nàpols, és un dels centres patrimonials que més m'han impactat. M'agrada descobrir tresors patrimonials menys coneguts, com aquest d'Herculà, i allunyar-me dels llocs més turístics. Tot i que als estius m'ho passo també molt bé en altres llocs...

—Com quins?

—Mira, com a amant de les festes populars intento conèixer i gaudir de les celebracions de molts pobles de Catalunya i també d'altres indrets com per exemple el Sexenni de Morella o el Misteri d'Elx al País Valencià. M'agrada seguir les poblacions que cuiden i tenen tradicions molt arrelades com Vilanova i la Geltrú o Vilafranca, per posar dos exemples.

—I què et sembla que tens pendent, encara?

—És una molt bona pregunta.

—Gràcies.

—És que vivim en una societat on el temps se'ns menja i passa molt ràpid. La tecnologia que ens hauria d'ajudar a estar més connectat crec que

ens allunya o ens desconnecta d'aquells que tenim al costat. Així doncs, d'entrada et dic que voldria un estiu lluny de la tecnologia i del bombardeig constant de notícies per tal de fer realitat el que han de ser unes vacances, desconnectar del dia a dia i carregar les piles per iniciar un nou curs. Per ser unes vacances plenes crec que és necessari tenir estones d'avoriment, tenir temps per no fer res, crec que també és important.

—Però no hi ha res concret que t'agradaria fer?

—Mira, un estiu de somni potser seria passar una llarga temporada a Itàlia amb la meva parella, travessar el país de nord a sud perdent-nos des dels pobles de la Toscana fins a la costa Malfitana. Gaudint del patrimoni arquitectònic i artístic i alhora tastant la gran cuina de la zona.

—El que et dic: que et busquin al Mediterrani, oi?

—Doncs sí, ho tenim tot.

Més por a Déu que a la guerra: milers de jueus ultraortodoxos pelegrinen a Ucraïna

DL, 05/07/2022 | EL PAÍS

Demanen sis anys de presó per a l'acusat de calar foc a l'església del Carme de Vic

DM, 06/09/2022 | NACIÓ DIGITAL

Papa Francesc: "Les dones a la Cúria no són una moda sinó un acte de justícia"

DM, 06/09/2022 | VATICAN NEWS

L'escola FEDAC Síria obre el curs amb el pati millorat amb més sorra

DC, 07/09/2022 | REGIÓ 7

Manresa inicia el procés per crear la gran plaça de Sant Ignasi i del Museu amb dos anys de retard

DC, 07/09/2022 | REGIÓ 7

El barri de Viladordis de Manresa celebra la seva festa major amb una missa solemne com a acte principal

DJ, 08/09/2022 | REGIÓ 7

Així canviarà el cor de París: l'illa de la Cité es posa maca per a la nova Notre Dame

DV, 09/09/2022 | LA VANGUARDIA

El papa Francesc expressa el seu condol per la mort de la reina Isabel II

DV, 09/09/2022 | VATICAN NEWS

Abadia de Montserrat
@montserratinfo

Aquest dissabte, 10 de setembre, a les 19.00 hores commemorarà el 75è aniversari de l'entronització de la Mare de Déu de **#Montserrat** a la Catedral de Lleida. Presidirà l'Eucaristia el bisbe Salvador Giménez. abadiamontserrat.cat/al-voltant-de-...

Unió de Religiosos de Catalunya
@ReligiososCat

Avui han començat l'escola molts nens i nenes! Des de l'URC, desitgem al professorat i als joves estudiants un bon curs ple de coneixements i bones vivències! 😊

Maristes Catalunya y 9 más
13:34 · 05 sept. 22 · Twitter Web App

Vedruna Catalunya Educació
@VedrunaCat

Mestres, professors i personal del PAS de les escoles Vedruna de tot Catalunya, a punt per començar el curs! 📖
#Intensament #escolapropera #escolacompromesa #educacio #escola #curs2022 @FaccComunicacio #totapunt

838 visualitzacions

Fundació Pere Tarrés
@Fundparetarrés

L'educació és la principal eina per millorar la societat. Per això el dia d'avui és tant important. A tots els infants i joves i a tots els equips educatius us desitgem una fantàstica tornada a l'escola, amb nous reptes, aprenentatges, amistats i vivències. Bon **#Curs2022_23!!**

9:26 · 05 sept. 22 · Twitter Web App

Monestir de Poblet
@MonestirPoblet

Han començat les obres de manteniment de l'òrgue de tribuna de l'església del Monestir. Amb la col·laboració de la Generalitat de Catalunya, Departament de Presidència. @MonestirPoblet @govern

15:16 · 07 sept. 22 · Twitter for iPhone

La Sagrada Família
@agsacrafamilia

Els materials utilitzats en la construcció de la Sagrada Família són els mateixos que Gaudí va proposar. La diferència és que ara aquests materials s'apliquen usant els recursos que ofereix avui la tecnologia de la construcció

13:53 · 05 sept. 22 · Twitter Web App

LaSalleCat
@LaSalleCat

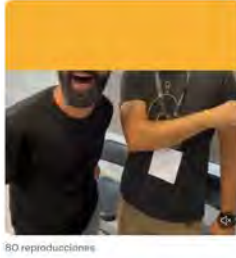
#SomLaSalle #MiraésEnllà A La Salle, la nostra estrella continua donant llum a la nostra missió. Som part del canvi que es viu en el nostre món i, per això, ens adaptem sense perdre la nostra essència. Continuem construint futur. Nou logotip, mateixos valors. **#NouLogoLaSalle**

12 reproduccions
12:00 · 09 sept. 22 · TweetDeck

Escola Pia Catalunya
@escolapiacat

Hola Píandgoers, tenim una gran notícia... 😊 Quina emoció!!! @xiulaofficial x l'educació d'infants i joves en risc d'exclusió. Apunta't JA a la **PIA&GO 2022** piaandgo.escolapia.cat **#femhossible**

80 reproduccions
9:02 · 09 sept. 22 · Mtrsocial

Hospital Sant Joan de Déu Barce...
@SJDbarcelona_ca

Compartim el reconeixement a l'esforç, bona gestió i servei a favor de la prevenció de les malalties i mortalitat en la població de Sierra Leone, que l'**@sjdbarcelona_ca** duu a terme des de 1967.

Un compromís solidari amb la cooperació internacional 🤝

sjdhospitalbarcelona.org
Premiada la tasca de Sant Joan de Déu a Sierra Leone
16:00 · 08 sept. 22 · Ajmpuipleen app

Jesuites Catalunya
@jesuitescat

Aquesta setmana dos joves catalans han entrat al noviciat de la Companyia de Jesús, a Bilbao. Els ha acompanyat el delegat dels Jesuïtes a Catalunya, Enric Puiggròs. Estem molt agraïts i contents d'aquest camí que comencen. @ReligiososCat

11:35 · 09 sept. 22 · Hoopskulle Inc.

Maristes Catalunya
@MaristesCat

Aquests dies hem assistit a les jornades internacionals de **@keepchildsafe** sobre Child Participation in **#Safeguarding**. Sumant esforços per la protecció dels infants! **#proteccio #ChildParticipation2022 #Marists4ChildrenRights**

16:45 · 06 sept. 22 · Twitter for iPhone

Pilar González Gálvez
@pgonzalezgal

Avui a **@BlanquernaFCS @AlbertPuigDívi** vicedegà de graus dona la benvinguda a estudiants 1r **#graueingineriadedelasalut @LaSalleBCN @Blanquerna #elfuturésostre** Us desitgem que gaudiu dels propers 4 anys **@RogerMollo**

Twittera tu respuesta

CATALUNYA RELIGIÓ

Resum en paper de la setmana | ISSN 2604-7012 | Tota l'actualitat a www.catalunyareligio.cat

Direcció: Laura Mor i Iriarte. **Redacció:** Glòria Barrete, Jordi Llisterrí i Roger Vilaclara. **Edició paper:** Macià Grau. **Col·laboradors:** Eloi Aran, Ramon Bassas, Valentina Laferrara, Xavier Memba, Lucía Montobbio, Víctor Rodríguez, Alba Sabaté. **Adreça:** Carrer dels Lledó, 11. 08002 Barcelona.

Telèfon: 674050748. **Correu-e:** info@catalunyareligio.cat. **Publicitat:** Miquel Codolar | comunicacio@animaset.cat

Catalunya Religió és una iniciativa de la Fundació Catalunya Religió. **Patronat:** Carles Duarte (president), Míriam Díez (vicepresidenta), Ignasi Garcia i Clavel, Núria Iceta, Oriol Llop, Manuel Manonelles, Noemí Ubach, Anna Vilà.

Amb el patrocini de

Amb la col·laboració de

Formem part de

Auditat per:

Amb el suport de:

